

konstant; thi det er vist rigtigt, at det er en fuldstændig Novbrist, der søres i Amerika. Smid- lertid er det vist ogsaa rigtigt, at der er Plads for den i mange Aar, og det er endelig ogsaa rigtigt, at Amerika har en ganske overordentlig billig Transport paa alle Punkter. De Tal, som det ærede Medlem nævne, vise, at i Almindelighed ere Transportomkostningerne for Sæd og lignende Varer kun 3—4 Gange saa store som hos os, og det er ganske vist et overordentlig gunstigt Forhold for Amerika. Men det turde være et stort Spørgsmaal, om disse amerikanske Transportforhold ere holdbare, om derne Billighed vil vare ved. Det er dog vistnok saaledes, at det er en vidt brevet Konfurrence, tilbøls skabt paa Grund af Mangel paa Krefsterne Syssel- sættelse i Industri og andre Steder, i det Hele Mangel paa Andet at transportere, som bringer de amerikanske Jernbaner og tilbøls ogsaa de amerikanske Dampskibe til at transportere for Priser under ethvert rimeligt Niveau. Der turde være nogen Grund til at antage, at disse For- hold ville rette sig, naar mere naturlige Tilstande indtræde. Det er ogsaa saa at sige sikkert, at der i det Mindste for de almindelige Landbrugs- produkter, som udføres fra Amerika, derovre be- tales saa ringe Priser, at den Avance, som bliver Jordbruget til Del, er saa tvivlsom, at man ikke kan tro, at det vedblivende vil stille sig paa samme Maade. Der er ogsaa en Ting, som man vel maa lægge Mærke til, at Jordbruget i Amerika har en anden Karakter, saaledes som det ærede Med- lem igaar ogsaa nævne, end i Europa, navnlig at det er i en ganske anderledes Grad bevoegeligt end her. Det er ikke der saaledes, at, naar en Mand giver sig til at være Jordbruger, er han sikker paa at blive i denne Bivstilling, eller naar en Eiendom først er tagen ind til Jordbruget, at den saa vil vedblive at benyttes paa denne Maade, tværtimod; det vil ofte være Tilfældet, at den meget hurtigt forlades, hvis det nemlig kan betale sig at forlade den, og dette indtræder lettere i Amerika end her. Indretningerne til Agerbruget der ere nemlig meget primitive og billige, og man gjør sig kun en ringe Uleilighed med Jorden, rober lidt i den hist og her, og kjender saa godt som ikke til at anvende Gjøbning eller i det Hele at underkaste Jorden en rationel Behandling af nogen Betydning. Man kan paa den Maade gaa temmelig billigt fra Pladsen. Nu er det antageligt, at i de kritiske Læder, som i høi Grad have hersket i Amerika, og som nu synes i Be- greb med at gaa over, har man med stor Kraft kastet sig paa Jordbruget, og at man ikke vil ved- blive at knytte sine Kræfter dertil, naar Industrien og andre Næringsgrene paany tage et Opsving. Jeg tror, at man har Grund til at antage, at det vil ske en Forandring i den Retning derovre. Forøvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at den eneste Maade, hvorpaa vi kunne imødegaa

Konfurrencen fra Amerika, er ved at præstere bedre Varer, levere et bedre Produkt i enhver Henseende, og det kunne vi gjøre. Vi kunne gjøre det paa mange Punkter. Ganske vist kunne vi ikke beherske vort Klima. Vi kunne ikke være sikke paa, at vort Korn bliver godt, men vi kunne ved at foreble Maltbygget og paa anden Maade, navnlig ved at forbedre vort Smør til Export og ved at gaa over til i stigende Grad at sælge fede Stude i Stedet for magre, komme vidt i den Retning. En Betingelse vil være nød- vendig, og det er, at vi faae en saa omhyggelig og billig Transport af vore Varer som muligt, og det er navnlig paa dette Punkt, at Regjering- en kan vise Imødekommen mod Agerbruget ved, hvor der er Midler dertil, at sørge for, at det sker. Dette gjælder i Særdeleshed lige overfor den mindst holdbare og vanskeligste af alle vore Varer, nemlig Smørret. Der er i denne Ret- ning foretaget adskillige Forsøg. Jeg veed ikke, hvad de ville føre til; men man tør vel haabe, at man vil vedblive at have dette Forhold for Die. Jeg maa her gjøre en lille Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem for Kjøben- havns 5te Valgfreds igaar mente, at Rugavlen var noget i Begreb med at forsvinde hos os. Det er i Virkeligheden en Feiltagelse. Det er ganske vist, at i ganske enkelte Egne, paa Lolland og Møen, kan man sige, at Bygavlen breder sig paa Rugavlens Beføstning (Vilje: Ogsaa paa Sjælland), maaske ogsaa paa Sjælland, men i det Hele og Store er Danmark et Land, hvor Rugproduktionen maa og altid vil spille en Hovedrolle. I Særdeleshed gjælder dette de mange Egne af Landet, hvor Byggen næsten ikke gror, i alt Fald gror meget daarligt, nemlig i de sandede og magre Egne, hvor man kan dyrke 2 Gange Rug mod anden Sæd. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem, som selv erkjender at være mindre kjendt med Detaillerne, kan komme til en Antagelse i denne Retning, ne Antagelse, som der er noget Sandt i, men som neppe lader sig udtrykke saa stærkt. Sagen er nemlig den, at, naar man vil se, hvilket Kvantum Talen er om, maa man ikke se paa Exporten alene, men til Exporten lægge Hjemmesforbruget. Nu er Sagen, at i Løbet af 13 Aar har Gjennemsnitsudførselen af Rug kun været 159,600 Tdr., eller med et rundt Tal 160,000 Tdr. Det er Gjennemsnitsexporten i 13 Aar. Et enkelt Aar have vi indført omtrent 500,000 Tdr. Men hvad bruge vi selv? Vi forbruge ganske vist mindst 3 Million Tdr., og det Tal maa vi naturligvis tage med, naar vi ville vide, hvad Betydning det har, at vi et enkelt Aar importere 1/2 Millioner Tdr. Det vil sige, at vi, saavidt jeg kan skjønne, i det Aar gjennemsnitlig have avlet 2 Fold Rug mindre. Mere betyder dette Tal ikke. Jeg kan ikke sige det med Bestemthed, jeg har ikke i den korte